

فرمان شاه سلطان حسین

درباره آزادی بازرگانی فرانسویان^۱

هو الله سبحانه

الملك لله

یا محمد یا علی

جد بزرگوارم طاب ثراه^۲

مهر

بندۀ شاه ولایت

حسین

۱۱۱۴

فرمان همایون شرف نفاذ یافت آنکه کمپانیان و تجار خیر مدار فرانسه بهمه ابواب بالطاف بیدریغ خاقانی مستوثق و امیدوار بوده بدانند که قبل از این رقم قدرشیم خاقان خلد آشیان صاحبقران بتاریخ شهر صفر سنه ۱۰۵۸ باین مضمون بعز صدور اقران یافته که بزرگان تجار و ریش سفیدان و صاحبان- اختیار فرنگیان که درینوقت بدرگاه جهان پناه فرستاده استدعا نموده اند که ایشان را مرخص فرمائیم که بدستور فرنگیان و لنڈیس^۳ و انگلیس و

پرتکال که برسم تجارت بممالک محروسه آمد و رفت مینمایند ایشان نیز تردد و آمد و شد، نمایند بنظر کیمیا اثر رسیده مضامین آن بر نواب همایون ما ظاهر گردید و رقم اشرف شرف صدور یافت که حکام بنادر مانع و مزاحم ایشان نشده گذارند که بدستور سایر جماعات مسیحیه آمد و شد نمایند و اعزاز و احترام درباره ایشان بعمل آورند. چون بعون عنایت الهی و اقبال بیزوال ممالک محروسه مأمّن تجار و مترددین و ابناء السبیل است میباید که از روی اطمینان و جمعیت خاطر هر قسم امتعه و اجناسی که داشته باشند آورده خرید و فروخت نمایند و درینوقت که پادشاه رفیع الشان ولایت پاریس و نرمندیا و برتانیایا و اکوتیانیا و اسکنسیا و پیکتاویا و اکسنتریا و لمویسی و بوردکالیو و کراپنلیس و پرونسا و پریگر و انکلیسما و وتلز و اواند کویا و سنمنم و ترنیس و کارنوتنم و نیورنیس و لو کدتم و پیکاردیا و کالس و کمپانیا و دونکرک^۱ و سایر ولایات مؤکد معاهد الفت و التیام قویم قدیم بانواب کاهیب همایون ما گشته ایلچی معتبر خود میکائیل را بانامه [ای] دوستانه بسده سنیه کیوان غلام فرستاده مجددا در جای انفتاح ابواب تردد نموده بودند که باعث انتفاع منسوبان طرفین شود و اختیار تام بمشارالیه داده سفارش اعتماد به آنچه او معروض پیشگاه عدل و داد دارد نموده بودند و ایلچی مزبور بعد از آنکه خواهش آن پادشاه ذی جاه را اظهار و در باره ایشان اموری چند بموجب عهدنامه علیحده قرار نمود استدعا کرد که حکم جهانمطاع در باب امضای

رقم قضاتوأم مزبور مقرون بشرف صدور گردد که بممالك فسیح الممالك ایران
تردد مینموده باشند . بنابراین رقم مبارک مذکور را ممضی و منفذ و ایشان را
مأذون و مرخص فرمودیم که از روی اطمینان بال و استظهار تمام بتوجهات
پادشاهی بممالك محروسه شاهنشاهی برسم تجارت آمد و شد نمایند که در
خصوص رعایت و اعزاز و احترام آن تجار خیریت آثار از احدی کوتاهی واقع
نخواهد شد و بمکارم بلا نهایت ظل اللہی مستمال میبوده باشند .

تحریراً فی شهر رجب المرجب ۱۱۲۰